

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 305/01	Domstolens dom av den 15 oktober 2002 i mål C-427/98: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Rabattkuponger – Beskattningsunderlag)	1
2002/C 305/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 oktober 2002 i mål C-339/99 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Energie Steiermark Holding AG mot Finanzlandesdirektion für Steiermark (Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Ökning av bolagskapitalet genom nyemission av aktier – Finansiella tillskott som betalas av en ny delägare i samband med att denne förvärvade en andel i bolagets kapital – Finansiellt tillskott som erläggs av nya delägarens moderbolag – Finansiella tillskott som betalas till dotterbolag till det bolag som ökar sitt bolagskapital – Ännu ej betalade finansiella tillskott)	2
2002/C 305/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 oktober 2002 i mål C-71/00 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Develop Baudurchführungs- und Stadtentwicklungsgesellschaft mbH mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Tillskott av vad slag det än må vara – Begrepp – Kapitaltillskott från ett moderbolag till ett dotterbolag som har förvärvat vinstandelsbevis som utfärdats av en kapitalassociation)	2

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

2002/C 305/04	Domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-94/00 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation): Roquette Frères SA mot Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (Konkurrensrätt – Artikel 14.3 och 14.6 i förordning nr 17 – Beslut av kommissionen om undersökning – Hjälp från nationella myndigheter – Tolkning av domen av den 21 september 1989 i de förenade målen Hoechst mot kommissionen – Allmänna principer – Skydd mot godtyckliga eller oproportionerliga ingripanden från det allmänna i en juridisk persons privata verksamhetssfär – Det prövningsutrymme som tillkommer den nationella domstol som är behörig att bevilja tillstånd till tvångsåtgärder gentemot företag – Kommissionens upplysningsplikt – Lojalt samarbete)	3
2002/C 305/05	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 oktober 2002 i mål C-138/00 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Tillskott av vad slag det än må vara – Begrepp – Vinstandelsbevis som förvärfvas av en person som inte är delägare)	4
2002/C 305/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2002 i mål C-79/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano): Payroll Data Services (Italy) Srl, ADP Europe SA och ADP GSI SA (Etableringsfrihet – Frihet att tillhandahålla tjänster – Verksamhet avseende framställning och tryckning av lönebesked)	5
2002/C 305/07	Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 oktober 2002 i mål C-208/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha): Isabel Parras Medina, Adelina Parras Medina mot Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha (Jordbruk – Gemensam ordning för marknaden – Vinsektorn – Förordning (EG) nr 1294/96 – Skörde-, produktions- och lagerdeklarationer – Jordbruksföretag som överskridit fristen för att inkomma med en deklaration – Enda firmatecknaren i ett jordbruksföretag avlider – Force majeure)	5
2002/C 305/08	Domstolens dom av den 22 oktober 2002 i mål C-241/01 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): National Farmers' Union mot Secrétariat général du gouvernement (Jordbruk – Bekämpning av bovin spongiform encefalopati – Besluten 98/692/EG och 1999/514/EG att upphäva embargot mot nötkött från Förenade kungariket – Möjlighet för en medlemsstat till vilken dessa beslut är riktade att efter utgången av fristen för att väcka talan bestrida beslutens lagenlighet eller att åberopa artikel 30 EG som stöd för att inte upphäva embargot)	6
2002/C 305/09	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 oktober 2002 i mål C-327/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/20/EG)	7
2002/C 305/10	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 oktober 2002 i mål C-328/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 1999/28/EG)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 305/11	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 14 oktober 2002 i mål C-158/01 (begäran om förhandsavgörande från Circuit Court, County of Cork): Catherine Withers mot Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI) (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Svar som klart kan utläsas av rättspraxis – Tillnärmning av lagstiftningar – Direktiven 72/166/EEG och 84/5/EEG – Obligatorisk ansvarsförsäkring för bilar – Skada som åsamkats passagerare)	8
2002/C 305/12	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 8 oktober 2002 i mål C-190/02 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace de Genova-Voltri): Viacom Outdoor Srl mot Giotto Immobiliere SARL (Begäran om förhandsavgörande – Avvisning)	8
2002/C 305/13	Mål C-302/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof, Republiken Österrike av den 11 juli 2002 i målet rörande underhåll till den underårige Nils Laurin Effing	8
2002/C 305/14	Mål C-318/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 september 2002 av Konungariket Nederländerna	9
2002/C 305/15	Mål C-339/02: Talan mot Republiken Portugal väckt den 23 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2002/C 305/16	Mål C-341/02: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 25 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2002/C 305/17	Mål C-353/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 2 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2002/C 305/18	Mål C-354/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 2 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2002/C 305/19	Mål C-355/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 3 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2002/C 305/20	Mål C-358/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal du Travail de Bruxelles (nittonde avdelningen) av den 24 september 2002 i målet mellan Yamina Haddad och Belgiska staten	12
2002/C 305/21	Mål C-359/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Modena – Ufficio del Giudice per le indagini preliminari – av den 27 juni 2002 i brottmål mot Christian Lanzotti	13
2002/C 305/22	Mål C-360/02 P: Överklagande, ingivet den 8 oktober 2002 av Carlo Ripa di Meana, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 9 juli 2002 i mål T-127/01: Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet	13

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 305/23	Mål C-361/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) av den 28 juni 2002 i målet mellan Republiken Grekland och Nikolaos Tsapalos	14
2002/C 305/24	Mål C-362/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) av den 28 juni 2002 i målet mellan Republiken Grekland och Konstantinos Diamantakis	14
2002/C 305/25	Mål C-363/02: Talan mot Republiken Portugal väckt den 9 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2002/C 305/26	Mål C-366/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichts Halle av den 30 september 2002 i målet mellan Gerd Gschoßmann och Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd	15
2002/C 305/27	Mål C-368/02: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 14 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2002/C 305/28	Mål C-370/02: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 15 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2002/C 305/29	Mål C-371/02: Begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt av den 14 oktober 2002 i målet Björnekulla Fruktindustrier Aktiebolag mot Procordia Food Aktiebolag	16
2002/C 305/30	Mål C-375/02: Talan mot Republiken Italien väckt den 18 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2002/C 305/31	Mål C-381/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel de Caen, chambres réunies, av den 17 oktober 2001 i målet mellan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) och François Faou och GAEC de Kerlidou	17
2002/C 305/32	Mål C-383/02: Talan mot Republiken Italien väckt den 24 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2002/C 305/33	Avskrivning av mål C-246/99	18
2002/C 305/34	Avskrivning av mål C-434/00	18
2002/C 305/35	Avskrivning av mål C-120/01	18
2002/C 305/36	Avskrivning av mål C-124/01	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 305/37	Avskrivning av mål C-150/01	19
2002/C 305/38	Avskrivning av mål C-443/01	19
2002/C 305/39	Avskrivning av mål C-45/02	19
2002/C 305/40	Avskrivning av mål C-70/02	19
2002/C 305/41	Avskrivning av mål C-221/02	19
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2002/C 305/42	Förstainstansrättens dom av den 26 september 2002 i mål T-199/99: Sgaravatti Mediterranea Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Fråga huruvida stödmottagaren först skall beredas tillfälle att yttra sig – Fråga huruvida kommissionen har genomfört en lämplig granskning av fallet – Rätten till försvar – Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna – Motivering – Principen om skydd för berättigade förväntningar – Principen om att en sanktionsåtgärd skall vara lagenlig – Proportionalitetsprincipen)	20
2002/C 305/43	Förstainstansrättens dom av den 25 september 2002 i de förenade målen T-201/00 och T-384/00: Agnès Ajour m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Löner – Korrigeringskoefficient för Irland – Levnadskostnad i Dublin – Artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna)	20
2002/C 305/44	Förstainstansrättens dom av den 25 september 2002 i mål T-316/00: Viking-Umwelttechnik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Färger (grönt och grått) – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	21
2002/C 305/45	Förstainstansrättens dom av den 26 september 2002 i mål T-319/00: Chantal Borremans med flera mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Tidigare anställda vid Europeiska sammanslutningen för samarbete – Vägran att ge fast anställning – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd)	21
2002/C 305/46	Förstainstansrättens dom av den 11 september 2002 i mål T-89/01: Claude Willeme mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Tjänsteförpliktelser – Anmälan om makes yrkesverksamhet – Personligt intresse som kan sätta självständigheten i fara – Tjänstens anseende – Skyldighet att agera i gemenskapernas intresse – Lojalitetsplikten – Disciplinförfarande – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Bedömning av ideellt skadestånd)	21

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 305/47	Förstainstansrättens dom av den 24 september 2002 i mål T-92/01: Marie-Claude Girardot mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Urvalskommitténs sammansättning – Likabehandling)	22
2002/C 305/48	Förstainstansrättens dom av den 24 september 2002 i mål T-102/01: Orlando Pérez-Díaz mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Språkkunskaper hos medlemmarna i urvalskommittén)	22
2002/C 305/49	Förstainstansrättens dom av den 24 september 2002 i mål T-113/01: Veronica Sabbag mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Språkkunskaper hos medlemmarna i urvalskommittén – Likabehandling)	23
2002/C 305/50	Förstainstansrättens dom av den 24 september 2002 i mål T-182/01: Sophie Bachotet mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Likabehandling)	23
2002/C 305/51	Förstainstansrättens beslut av den 9 september 2002 i mål T-182/00 DEP: Marco Pannella mot Europaparlamentet (Fastställande av rättegångskostnader)	23
2002/C 305/52	Mål T-289/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 19 september 2002 av Telepharmacy Solutions, Inc.	24
2002/C 305/53	Mål T-302/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol väckt den 25 september 2002 av Michael Kenny	24
2002/C 305/54	Mål T-303/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2002 av Westfalen Gassen Nederland B.V.	25
2002/C 305/55	Mål T-304/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 2002 av NV Hoek Loos	25
2002/C 305/56	Mål T-305/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 oktober 2002 av Nestlé Waters France	26
2002/C 305/57	Mål T-307/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 7 oktober 2002 av Altana Pharma AG	26

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 305/58	Mål T-308/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 2002 av SGL Carbon AG	27
2002/C 305/59	Mål T-310/02: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 30 september 2002 av Athanassios Theodorakis	28
2002/C 305/60	Mål T-311/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 10 oktober 2002 av Vitaly Lissotschenko och Joachim Hentze	28
2002/C 305/61	Mål T-312/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 oktober 2002 av Lucio Gussetti	29
2002/C 305/62	Mål T-313/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 oktober 2002 av David Meca-Medina och Igor Majcen	30
2002/C 305/63	Mål T-316/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 2002 av Marie-Claude Girardot	30
2002/C 305/64	Avskrivning av mål T-116/02	31

II   *Förberedande rättsakter*

.....

III   *Upplysningar*

2002/C 305/65	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 289, 23.11.2002	32
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 15 oktober 2002

**i mål C-427/98: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Rabatt-
kuponger – Beskattningsunderlag)**

(2002/C 305/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-427/98, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis E. Traversa och A. Buschmann, sedan E. Traversa och K. Gross) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och C.-D. Quassowski), med stöd av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis J. E. Collins, sedan R. Magrill, i egenskap av ombud, biträdd av R. Anderson), angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995 om ändring av direktiv 77/388 och om införande av nya förenklingsåtgärder avseende mervärdesskatt – tillämpningsområde för vissa undantag från beskattning och praktiska åtgärder för genomförandet (EGT L 102, s. 18),

genom att inte anta bestämmelser enligt vilka beskattningsunderlaget kan justeras vid inlösen av rabattkuponger, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, V. Skouris (referent), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiekonferensens ordförande: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 15 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995 om ändring av direktiv 77/388 och om införande av nya förenklingsåtgärder avseende mervärdesskatt – tillämpningsområde för vissa undantag från beskattning och praktiska åtgärder för genomförandet, genom att inte anta bestämmelser enligt vilka beskattningsunderlaget kan justeras för en skattskyldig som har utgivit återbetalning i samband med inlösen av rabattkuponger.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin egen rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 20, 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 17 oktober 2002

**i mål C-339/99 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof): Energie Steiermark Holding AG
mot Finanzlandesdirektion für Steiermark⁽¹⁾)**

(Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Ökning av bolagskapitalet genom nyemission av aktier – Finansiella tillskott som betalas av en ny delägare i samband med att denne förvärvade en andel i bolagets kapital – Finansiellt tillskott som erläggs av nya delägarens moderbolag – Finansiella tillskott som betalas till dotterbolag till det bolag som ökar sitt bolagskapital – Ännu ej betalade finansiella tillskott)

(2002/C 305/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-339/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Energie Steiermark Holding AG och Finanzlandesdirektion für Steiermark, angående tolkningen av artikel 4.1 c och artikel 5.1 a i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1; svensk version, onummerat specialnummer, ISSN 1022-9256), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna R. Schintgen (referent), V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitisekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau, den 17 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Begreppet "tillskott av vilket slag det än må vara" i artikel 4.1 c i direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så att det avser finansiella tillskott som ett bolag lämnar till en kapitalassociation som ökar sitt kapital genom en nyemission av aktier, för att ett dotterbolag till nämnda bolag skall kunna förvärva dessa aktier.

- 2) Begreppet "tillskott av vilket slag det än må vara" i artikel 4.1 c i direktiv 69/335, i dess lydelse enligt ovannämnda anslutningsakt, skall tolkas så att det avser supplementärt finansiellt tillskott som en ny delägare lämnar, inte till den kapitalassociation som ökar sitt kapital, utan till dess dotterbolag i de fall när det klart framgår av omständigheterna i målet att det i ekonomiskt hänseende är nämnda association som är den verkliga mottagaren av dessa finansiella tillskott.
- 3) Tillskott som lämnas med förbehåll för att ett suspensivt villkor uppfylls utgör tillskott i den mening som avses i artikel 4.1 c i direktiv 69/335, i dess lydelse enligt ovannämnda anslutningsakt, endast när detta villkor är uppfyllt.
- 4) Skatten på kapitaltillskott utgör inte en "skuld" eller "förpliktelse" i den mening som avses i artikel 5.1 a i direktiv 69/335, i dess lydelse enligt den anslutningsakt som nämnts i första punkten i detta domslut.

⁽¹⁾ EGT C 352, 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 17 oktober 2002

**i mål C-71/00 (begäran om förhandsavgörande från Ver-
waltungsgerichtshof): Develop Baudurchführungs- und
Stadtentwicklungsgesellschaft mbH mot Finanzlandesdi-
rektions für Wien, Niederösterreich und Burgenland⁽¹⁾)**

(Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Tillskott av vad slag det än må vara – Begrepp – Kapitaltillskott från ett moderbolag till ett dotterbolag som har förvärvat vinstandelsbevis som utfärdats av en kapitalassociation)

(2002/C 305/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-71/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Develop Baudurchführungs- und Stadtentwicklungsgesellschaft mbH och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland, angående tolkningen av artikel 4.1 d i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt

akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1; svensk version, onummerat specialnummer, ISSN 1022-9256), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna R. Schintgen (referent), C. Gulmann, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 17 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 4.1 d i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så att skatteplikt föreligger för extra kapitaltillskott som ett moderbolag lämnar till en kapitalassociation, som ökar sina tillgångar genom att utfärda vinstandelsbevis för att dessa skall kunna förvärvas av ett dotterbolag till nämnda moderbolag.

(¹) EGT C 149, 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

av den 22 oktober 2002

i mål C-94/00 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation): Roquette Frères SA mot Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes(¹)

(Konkurrensrätt – Artikel 14.3 och 14.6 i förordning nr 17 – Beslut av kommissionen om undersökning – Hjälp från nationella myndigheter – Tolkning av domen av den 21 september 1989 i de förenade målen Hoechst mot kommissionen – Allmänna principer – Skydd mot godtyckliga eller oproportionerliga ingripanden från det allmänna i en juridisk persons privata verksamhetsfär – Det prövningsutrymme som tillkommer den nationella domstol som är behörig att bevilja tillstånd till tvångsåtgärder gentemot företaget – Kommissionens upplysningsplikt – Lojalt samarbete)

(2002/C 305/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-94/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Cour de cassation (Frankrike), att domstolen skall meddela

ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Roquette Frères SA och Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes, i närvaro av: Europeiska gemenskapernas kommission, angående tolkningen av artikel 14 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1 s. 8), och av domen av den 21 september 1989 i de förenade målen 46/87 och 227/88, Hoechst mot kommissionen, REG 1989, s. 2859; svensk specialutgåva, volym 10, s. 133), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puisseochet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola (referent), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 22 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Enligt den allmänna gemenskapsrättsliga principen om skydd mot godtyckliga eller oproportionerliga ingripanden från det allmänna i en fysisk eller juridisk persons privata verksamhetsfär ankommer det på en nationell domstol, som enligt nationell rätt är behörig att bevilja tillstånd till besök och beslag i lokaler tillhörande företag misstänkta för överträdelse av konkurrensreglerna, att undersöka huruvida tvångsåtgärder, som begärs efter det att kommissionen har ingett en ansökan om hjälp med stöd av artikel 14.6 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86, är godtyckliga eller oproportionerliga i förhållande till föremålet för den beslutade undersökningen. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om vidtagande av tvångsåtgärder, utgör gemenskapsrätten hinder mot att den nationella domstolens prövning av huruvida det finns skäl att bevilja tillstånd till dessa åtgärder går utöver vad som krävs enligt den ovannämnda allmänna principen.

2) Enligt gemenskapsrätten är kommissionen skyldig att se till att den nämnda nationella domstolen har alla uppgifter som den behöver för att göra sin prövning. I detta avseende skall de av kommissionen tillhandahållna upplysningarna i princip innehålla följande:

— En beskrivning av det som är utmärkande för den misstänkta överträdelsen, det vill säga åtminstone uppgifter om vilken den relevanta marknaden antas vara och vilken typ av konkurrensbegränsningar som misstänks föreligga.

— En redogörelse för hur det företag som tvångsåtgärderna avser antas vara inblandat i den ovannämnda överträdelsen.

- En utförlig redogörelse, av vilken det framgår att kommissionen förfogar över allvarliga konkreta uppgifter och indicier som ger den anledning att misstänka att det berörda företaget har begått en sådan överträdelse.
  - En så exakt angivelse som möjligt av vad som eftersöks och vad undersökningen skall omfatta samt en angivelse av vilka befogenheter gemenskapens utredare har.
  - För det fall kommissionen i förebyggande syfte har begärt hjälp av de nationella myndigheterna för att övervinna eventuellt motstånd från det berörda företags sida skall nämnda upplysningar även innehålla en redogörelse som gör det möjligt för den nationella domstolen att fastställa att kommissionens utsikter att kunna styrka de faktiska omständigheterna kring överträdelsen skulle vara obefintliga eller minska avsevärt, om denna domstol inte lämnade tillstånd till tvångsåtgärderna i förebyggande syfte.
- 3) Däremot får den nationella domstolen inte begära att få in uppgifter och indicier som finns i kommissionens handlingar i ärendet och som ligger till grund för kommissionens misstankar.
- 4) När den nämnda domstolen anser att de upplysningar som kommissionen har lämnat inte uppfyller de krav som nämns i punkt 2 i förevarande domslut får den inte utan vidare avslå den ingivna ansökan, eftersom detta skulle strida mot artikel 14.6 i förordning nr 17 och artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG). I ett sådant fall är denna domstol skyldig att så fort som möjligt underrätta kommissionen – eller den nationella myndighet som har gett in ansökan på kommissionens begäran – om de uppkomna svårigheterna och i förekommande fall begära in kompletterande upplysningar som den behöver för att kunna göra den prövning som åligger den. Det är först när den nationella domstolen har erhållit sådana eventuella klargöranden, eller om kommissionen inte efterkommer dess anmodan, som den har rätt att avslå ansökan, såvida det inte – med hänsyn till de upplysningar som den har tillgång till – kan fastställas att de planerade tvångsåtgärderna inte är godtyckliga och att de står i proportion till föremålet för undersökningen.
- 5) De upplysningar som kommissionen skall lämna till den nationella domstolen kan framgå såväl av själva beslutet om undersökning som av den ansökan som ges in till de nationella myndigheterna med stöd av artikel 14.6 i förordning nr 17 eller av svaret – även ett muntligt sådant – på en fråga som den nationella domstolen kan ha ställt.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 17 oktober 2002

i mål C-138/00 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland⁽¹⁾

(Direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Tillskott av vad slag det än må vara – Begrepp – Vinstandelsbevis som förvärfas av en person som inte är delägare)

(2002/C 305/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-138/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland, angående tolkningen av artikel 5.1 a i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1; svensk version, onummerat specialnummer, ISSN 1022-9256), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen (referent), V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiekonferensens ordförande: D. Louterman-Hubeau, avdelningschef, den 17 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 5.1 a i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så att det däri förekommande begreppet "tillskott av vad slag det än må vara som delägarna verkställer eller skall verkställa" omfattar kapitaltillskott som någon som inte är delägare lämnar till en kapitalassociation, som vederlag för vinstandelsbevis som associationen utfärdar för att öka sitt eget kapital.

(1) EGT C 149, 27.5.2000.

(1) EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 17 oktober 2002

i mål C-79/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano): Payroll Data Services (Italy) Srl, ADP Europe SA och ADP GSI SA⁽¹⁾

(Etableringsfrihet – Frihet att tillhandahålla tjänster – Verksamhet avseende framställning och tryckning av lönebesked)

(2002/C 305/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-79/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte d'appello di Milano (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det förfarande för frivillig rättsvård (giurisdizione volontaria) som inlett vid den nationella domstolen av Payroll Data Services (Italy) Srl, ADP Europe SA och ADP GSI SA, angående tolkningen av artiklarna 43 EG och 49 EG, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A Timmermans (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 17 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 43 EG skall tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken företag med mindre än 250 anställda som vill anlita externa databehandlingscentraler för framställning och tryckning av lönebesked endast får anlita sådana centraler som bildats, och uteslutande består, av personer som är inskrivna i vissa yrkesregister i denna medlemsstat, när företag med mer än 250 anställda, i enlighet med denna lagstiftning, kan anförtro sådan verksamhet till externa databehandlingsföretag på det enda villkoret att dessa biträds av en eller flera sådana personer.

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 17 oktober 2002

i mål C-208/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha): Isabel Parras Medina, Adelina Parras Medina mot Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha⁽¹⁾

(Jordbruk – Gemensam ordning för marknaden – Vinsektorn – Förordning (EG) nr 1294/96 – Skörde-, produktions- och lagerdeklARATIONER – Jordbruksföretag som överskridit fristen för att inkomma med en deklARATION – Enda firmatecknaren i ett jordbruksföretag avlider – Force majeure)

(2002/C 305/07)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-208/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Isabel Parras Medina, Adelina Parras Medina och Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha, angående tolkning av artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 av den 4 juli 1996 med tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 såvitt gäller skörde-, produktions- och lagerdeklARATIONER avseende produkter inom vinsektorn (EGT L 166, s. 14), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann (referent) och A. Rosas, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 17 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 av den 4 juli 1996 med tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 såvitt gäller skörde-, produktions- och lagerdeklARATIONER avseende produkter inom vinsektorn skall tolkas så att

— det där åsyftade force majeure-begreppet inte begränsas till att avse en absolut omöjlighet, utan även skall anses åsyfta onormala och oförutsebara omständigheter, utanför den berörde näringsidkarens kontroll, vars följder, trots iakttagande av all vederbörlig omsorg, inte kunde ha undvikits,

- *det ankommer på näringsidkaren att bevisa att förutsättningarna för force majeure är uppfyllda och på den nationella domstolen att kontrollera att de åberopade faktiska omständigheterna är korrekta och bedöma om näringsidkaren, med hänsyn till omständigheterna, har iakttagit all vederbörlig omsorg som kunde förväntas av honom för att inte överskrida den frist för att inkomma med deklARATIONEN som föreskrivs i gemenskapsrätten,*
- *det faktum att den ende firmatecknaren i ett samägt familjeföretag (comunidad de bienes) hastigt avlider i princip kan anses utgöra ett fall av force majeure när den avlidne hade nära familjeband till övriga samägande.*

(¹) EGT C 227, 11.8.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 22 oktober 2002

i mål C-241/01 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): National Farmers' Union mot Secrétariat général du gouvernement (¹)

(Jordbruk – Bekämpning av bovin spongiform encefalopati – Besluten 98/692/EG och 1999/514/EG att upphäva embargot mot nötkött från Förenade kungariket – Möjlighet för en medlemsstat till vilken dessa beslut är riktade att efter utgången av fristen för att väcka talan bestrida beslutens lagenlighet eller att åberopa artikel 30 EG som stöd för att inte upphäva embargot)

(2002/C 305/08)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-241/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Conseil d'État (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan National Farmers' Union och Secrétariat général du gouvernement, angående giltigheten av kommissionens beslut 98/692/EG av den 25 november 1998 om ändring av beslut 98/256/EG när det gäller vissa nödåtgärder vad beträffar skydd mot bovin spongiform encefalopati (EGT L 328, s. 28) och kommissionens beslut 1999/514/EG av den 23 juli 1999 om fastställande av det datum då sändningarna

från Förenade kungariket av nötköttsprodukter som omfattas av det datumbaserade exportsystemet får påbörjas genom tillämpning av artikel 6.5 i rådets beslut 98/256/EG (EGT L 195, s. 42), och angående tolkningen av gemenskapsrätten, i synnerhet artikel 30 EG, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas (referent), generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 22 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En medlemsstat, till vilken kommissionens beslut 98/692/EG av den 25 november 1998 om ändring av beslut 98/256/EG när det gäller vissa nödåtgärder vad beträffar skydd mot bovin spongiform encefalopati och kommissionens beslut 1999/514/EG av den 23 juli 1999 om fastställande av det datum då sändningarna från Förenade kungariket av nötköttsprodukter som omfattas av det datumbaserade exportsystemet får påbörjas genom tillämpning av artikel 6.5 i rådets beslut 98/256/EG är riktade, som inte har bestridit lagenligheten av dessa beslut inom den frist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG kan inte senare, vid en nationell domstol, åberopa att de är rättsstridiga som grund för att bestrida en talan som väckts mot medlemsstaten.
- 2) En medlemsstat har inte rätt att åberopa artikel 30 EG som grund för att motsätta sig ett återupptagande av import till denna medlemsstat av nötkött från Förenade kungariket i enlighet med beslut 98/256 i dess lydelse enligt beslut 98/692 och beslut 1999/514, eftersom rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden och beslut 98/256 i dess lydelse enligt beslut 98/692 innehåller de bestämmelser som är nödvändiga för att skydda folkhälsan då exporten av nötkött från Förenade kungariket till de andra medlemsstaterna återupptas, innehåller föreskrifter om gemenskapsförfaranden för att kontrollera efterlevnaden av det nämnda beslutet samt om förfarandet för översyn av beslutet mot bakgrund av nya vetenskapliga rön och föreskrifter om den rättsliga ram som gäller för de tillfälliga skyddsåtgärder en mottagande medlemsstat kan vidta i syfte att skydda folkhälsan.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****av den 15 oktober 2002****i mål C-327/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/20/EG)**

(2002/C 305/09)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-327/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Huttunen) mot Irland (ombud: D. J. O'Hagan och C. O'Rourke), angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/20/EG av den 30 mars 1998 om ändring av direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) (EGT L 107, s. 4), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 15 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/20/EG av den 30 mars 1998 om ändring av direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 317, 10.11.2001.**DOMSTOLENS DOM****(tredje avdelningen)****av den 15 oktober 2002****i mål C-328/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 1999/28/EG)**

(2002/C 305/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-328/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Huttunen) mot Irland (ombud: D. J. O'Hagan och C. O'Rourke), angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 1999/28/EG av den 21 april 1999 om ändring av bilagan till rådets direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) (EGT L 118, s. 53), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 15 oktober 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 1999/28/EG av den 21 april 1999 om ändring av bilagan till rådets direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 317, 10.11.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 14 oktober 2002

i mål C-158/01 (begäran om förhandsavgörande från Circuit Court, County of Cork): Catherine Withers mot Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Svar som klart kan utläsas av rättspraxis – Tillnärmning av lagstiftningar – Direktiven 72/166/EEG och 84/5/EEG – Obligatorisk ansvarsförsäkring för bilar – Skada som åsamkats passagerare)

(2002/C 305/11)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-158/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Circuit Court, County of Cork (Irland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Catherine Withers och Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI), angående tolkningen av rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område, 6, volym 1, s. 111) och av rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, 1984, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann (referent) och A. Rosas, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2002 meddelat följande beslut:

Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet och rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon skall tolkas så, att de inte utgör hinder för bibehållandet av en nationell lagstiftning enligt vilken det inte föreskrivs någon obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon vad gäller personskador på passagerare som färdats i någon del av ett fordon, med undantag av stora fordon i kollektivtrafik, som inte utformats och konstruerats med sittplatser för passagerare.

⁽¹⁾ EGT C 186, 30.6.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 8 oktober 2002

i mål C-190/02 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace de Genova-Voltri): Viacom Outdoor Srl mot Giotto Immobiliare SARL ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Avvisning)

(2002/C 305/12)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-190/02, angående en begäran enligt artikel 234 i EG, från Giudice di pace di Genova-Voltri (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Viacom Outdoor Srl och Giotto Immobiliare SARL, angående tolkningen av artiklarna 2 EG, 3.1 a, b och c EG, 23 EG, 27 a, b och d EG, 31.1 och 31.3 EG, 49 EG, 50 EG, 81 EG, 82 EG, 86 EG och 87 EG, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet och domarna P. Jann och A. Rosas (referent), generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 oktober 2002 meddelat följande beslut:

Begäran om förhandsavgörande genom beslut av Giudice di pace di Genova-Voltri, som inkom till domstolen den 9 april 2002, avvisas.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof, Republiken Österrike av den 11 juli 2002 i målet rörande underhåll till den underårige Nils Laurin Effing

(Mål C-302/02)

(2002/C 305/13)

Oberster Gerichtshof, Republiken Österrike begär genom beslut av den 11 juli 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet rörande underhåll till den underårige Nils Laurin Effing beträffande följande frågor:

Skall artikel 12 EG jämförd med artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, tolkas på så sätt att nämnda bestämmelser utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken unionsmedborgare i fråga om rätt till bidragsförskott behandlas sämre, om den underhållsskyldige fadern avtjänar ett fängelsestraff i sin hemstat (och inte i Österrike) och innebär den omständigheten att ett i Österrike bosatt barn till en tysk medborgare inte har rätt till bidragsförskott på grund av att dess fader avtjänar ett i Österrike ådömt fängelsestraff i sin hemstat (och inte i Österrike) en diskriminering av barnet?

⁽¹⁾ EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 september 2002 av Konungariket Nederländerna

(Mål C-318/02)

(2002/C 305/14)

Konungariket Nederländerna har den 12 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H.G. Sevenster och N. Bel, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i 's-Gravenhage.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens beslut K(2002) 2281 slutligt av den 26 juni 2002 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGJ), i den del beslutet avser undantagande från gemenskapsfinansiering av utgifter som Nederländerna haft inom ramen för Europeiska utvecklings- och garantifonden under budgetåren 1997–1998,
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den nederländska regeringen anser att beslutet utgör en felaktig rättstillämpning eller grundas på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i den del det stödbelopp som

Nederländerna uppgav till EUGJ i samband med de särskilda åtgärderna för att understöd marknaden till följd av den klassiska svinpest som drabbade Nederländerna under åren 1997 och 1998, minskades med ett belopp om 20 291 540 euro, det vill säga

— 11 148 318,18 euro på grund av att Nederländerna genom att inte på ett korrekt sätt ha antagit denatureringsbestämmelserna har försvagat kontrollsystemet och därigenom ökat risken för att dessa bestämmelser kan kringgås (schablonmässig korrigerings med 5 procent). Även om det antas att myndigheterna genom denaturering av gris(delar) inte utförde den hantering som anges i bilaga 3 till förordning (EG) 413/97⁽¹⁾ i rätt ordning, kan Nederländerna inte genom denatureringen anses ha åsidosatt syftet med bilaga 3, det vill säga att undvika att gris(delar) kommer tillbaka ut på marknaden i stället för att magasineras och förstöras.

— 6 427 370,45 euro på grund av att de nederländska myndigheterna felaktigt tolkat och tillämpat begreppet parti i den mening som avses i förordning (EG) nr 413/97. Enligt förordningens ordalydelse, det sätt som begreppet parti tidigare har tolkats i liknande bestämmelser och det förhållandet att den av kommissionen förespråkade tolkning av begreppet parti (vilken innebär att en åtskillnad görs mellan olika griskultingar) i praktiken inte är genomförbar, har nederländska myndigheter inte felaktigt tolkat eller tillämpat begreppet parti. I andra hand har den nederländska regeringen gjort gällande att den beräkning som kommissionen gjorde för att komma fram till avdraget utgör en felaktig rättstillämpning.

— 2 750 070,91 euro på grund av att nederländska myndigheter allmänt kan tillskrivas brister i kontrollsystemet och andra administrativa brister (schablonmässig korrigerings med 2 procent). De av kommissionen påpekade skillnaderna mellan det antal grisar som de privata veterinärerna uppgivit skulle ha bortforslats av hälsoskäl och de grisar som faktiskt bortforslats inom två dagar, antyder inte på något sätt att det antal grisar som uppgivits av de privata veterinärerna skulle varit oriktigt. Till följd av att krisen pågick under lång tid har nästan alla grisar från de angivna områdena slutligen bortforslats och förstörts. Intygen från de privata veterinärerna, i den mån dessa i vissa fall måste anses ha upprättats på felaktiga grunder, har inte på något sätt inneburit en ekonomisk nackdel eller risk för gemenskapens medel. Vad gäller exporten av kadavren till Tyskland har den nederländska regeringen framhållit att genom att transporten från Nederländerna till de tyska förstörelseanläggningarna kontrollerades och övervakades kunde det garanteras att gris(delarna) inte på

ett rättsstridigt sätt undgick förstörelse och fördes ut på marknaden. Den nederländska regeringen har vidare hävdad att kommissionen hittills inte har velat ge tillgång till de tyska handlingarna, vilka den uppenbart innehade och vilka (bland annat) legat till grund för bedömningen av bristerna i de tyska förstörelseanläggningarna.

(¹) EGT L 62, 1997.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 23 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-339/02)

(2002/C 305/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av António Caeiros, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/103/EG av den 24 januari 2000 om ändring av direktiv 80/181 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,
- i andra hand fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 första stycket i ovan nämnda direktiv 1999/103 genom att inte genast underrätta kommissionen om sådana författningar,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tiden för införlivande av direktivet löpte ut den 9 februari 2001.

(¹) EGT L 34, 9.2.2000, s. 17.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 25 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-341/02)

(2002/C 305/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av J. Sack och H. Kreppel, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 49 EG och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG (¹) av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster genom att inte – med undantag för Bauzuschlag – anse att samtliga ersättningar och lönetillägg som arbetsgivare i andra medlemsstater betalar ut till arbetstagare inom byggsektorn vilka utstationerats i Tyskland utgör en del av minimilönen och därigenom inte ta hänsyn till denna del av lönen som arbetsgivaren har betalat ut till den utstationerade arbetstagaren,
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Minimilönen som föreskrivs i nationella bestämmelser skall, enligt artikel 3 i direktiv 96/71/EG, jämföras med den ersättning som den utstationerade arbetstagaren erhåller från sin arbetsgivare. Med hänsyn till de vanligt förekommande skillnaderna mellan ersättningssystem kan en medlemsstat inte påtvinga sitt system på de i medlemsstaten utstationerade arbetstagarnas anställningsavtal. Jämförelsen skall grundas på den totala ersättningen som arbetstagaren erhåller från sin arbetsgivare under utstationeringstiden. Man skall endast bortse från de belopp som i direktivet uttryckligen undantas, nämligen yrkesanknutna tilläggs pensionssystem och ersättning för utgifter som i själva verket har uppkommit till följd av utstationeringen, till exempel utgifter för resa, kost eller logi. Eftersom det i direktivet varken tas hänsyn till socialförsäkringsavgifter eller skatt skall inte netto- utan bruttobeloppet ligga till grund för jämförelsen. Även om den federala regeringen i sitt yttrande av den 30 maj 2001 delvis har medgett att dess allmänna praxis, enligt vilken hänsyn inte tas till ersättningar och lönetillägg, inte är förenlig med gemenskapsrätten, har kommissionen fastställt att en i huvudsak oförändrad version av bilaga 4 till Merkblatt zum Arbeitnehmer-

Entsendegesetz (promemoria om lagen om arbetstagares utstationering) delas ut till utländska arbetstagare och utgör grund för administrativa kontroller.

Kommissionen har gjort gällande följande som svar på den federala regeringens argument:

- Medlemsstaternas behörighet enligt artikel 3.1 andra meningen i direktiv 96/71/EG att fastställa minimilönen omfattar inte fastställandet av metod för jämförande.
- Även om förfallodagskriteriet förvisso kan vara relevant vid bedömningen av begreppet minimilön kan problemet med sådana delar av lönen som skall betalas ut vid ett senare tillfälle (exempelvis en trettonde månadslön eller jultillägg) inte lösas genom att endast bortse från dessa delar, såsom det föreskrivs i Merkblatt.
- Svårigheter i samband med kontrollen av sådana delar av löner skall lösas genom bilaterala lösningar mellan berörda medlemsstater och skall inte begränsa friheten att tillhandahålla tjänster.
- En medlemsstat som inte beaktar extra semesterbetalning som en del av minimilönen kan inte kompensera denna brist genom att istället ta hänsyn till avgifter som betalas in till ett organ som är jämförbart med en tysk semesterkassa, vilka inte skall beaktas.

(¹) EGT L 18, s. 1.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/42/EG av den 22 juni 2000⁽¹⁾ om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaternas skyldighet att införliva direktiv (artikel 249 tredje stycket EG) innefattar en skylighet att iaktta de frister som föreskrivs i direktiven. I förevarande fall löpte fristen ut den 28 februari 2001 utan att Republiken Österrike hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

(¹) EGT L 158, s. 51.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 2 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-353/02)

(2002/C 305/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Gerald Braun, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg, Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 2 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-354/02)

(2002/C 305/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Gerald Braun, rättstjänsten, delgivningsadress: rättstjänsten, Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall fastställa följande:

1. Republiken Österrike har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/57/EG av den 22 september 2000⁽¹⁾ om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker, genom att inte anta nödvändiga lagar och andra författningar för att följa detta direktiv, eller, i vart fall genom att inte meddela kommissionen om nämnda åtgärder.
2. Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaternas skyldighet att införliva direktiv (artikel 249.3 EG) innebär att de skall följa de tidsfrister som föreskrivs i direktiven. Denna tidsfrist löpte ut den 31 mars 2001 utan att Republiken Österrike hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 244, s. 76.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 3 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-355/02)

(2002/C 305/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Gerald Braun, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/58/EG av den 22 september 2000 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpnings-

medelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaternas skyldighet att införliva direktiv (artikel 249 tredje stycket EG) innebär att medlemsstaterna skall iakttä de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte i förevarande fall ut den 31 mars 2001 utan att Republiken Österrike hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 244, s. 78.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal du Travail de Bruxelles (nittonde avdelningen) av den 24 september 2002 i målet mellan Yamina Haddad och Belgiska staten

(Mål C-358/02)

(2002/C 305/20)

Tribunal du Travail de Bruxelles (nittonde avdelningen) begär genom beslut av den 24 september 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 24 september 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Yamina Haddad och Belgiska staten beträffande följande frågor:

Skall artikel 41.1 i samarbetsavtalet av den 27 april 1976 mellan medlemsstaterna i den Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Marocko, vilket på gemenskapens vägnar godkändes genom förordning nr 2211/78⁽¹⁾ av den 26 september 1978, främst mot bakgrund av artikel 14 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som undertecknades i Rom den 4 november 1950 och artikel 1 i tilläggsprotokollet av den 20 mars 1952, tolkas så att den utgör hinder för en stat att vägra att bevilja en förmån, till exempel ett handikappbidrag, som enligt dess lagstiftning skall utgå till egna medborgare och medborgare i Europeiska unionen, till en marockansk medborgare som är studerande och gift med

en marockansk medborgare som är arbetslös, vilka båda bor i Belgien, även om paret har en frivillig försäkring inom ramen för sjukvårdsförsäkringen i det belgiska systemet för social trygghet?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2211/78 av den 26 september 1978 om slutande av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Marocko (EGT L 264, 27.9.1978, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 5, s. 181).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Modena – Ufficio del Giudice per le indagini preliminari – av den 27 juni 2002 i brottmål mot Christian Lanzotti

(Mål C-359/02)

(2002/C 305/21)

Tribunale di Modena – Ufficio del Giudice per le indagini preliminari – begär genom beslut av den 27 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 7 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot Christian Lanzotti beträffande följande frågor:

Är en sådan nationell reglering som den italienska i artikel 4 (artikel 4.1, 4.4 bis och 4.4 ter) i lag nr 401/89, i dess lydelse enligt artikel 37 i lag nr 388/00, vilken innehåller förbud – med straffrättsliga påföljder – mot att utöva verksamhet, oavsett av vem eller var den utförs, som avser insamling, mottagande, reservation och överföring av vadhållningsinsatser, i synnerhet vid sportevenemang, om inte förutsättningar föreligger för sådant tillstånd och koncession som föreskrivs i inhemsk rätt, förenlig med artikel 43 EG och följande artiklar samt artikel 49 EG och följande artiklar i fördraget, på området för etableringsfrihet och friheten att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster?

Överklagande, ingivet den 8 oktober 2002 av Carlo Ripa di Meana, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 9 juli 2002 i mål T-127/01: Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet

(Mål C-360/02 P)

(2002/C 305/22)

Carlo Ripa di Meana har den 8 oktober 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska

gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 9 juli 2002 i mål: T-127/01: Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet. Klaganden företräds av advokaterna Wilma Viscardini och Gabriele Donà.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2002 i mål T-127/01, Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet,
- fastställa att talan i mål T-127/01 skall prövas i sak,
- återförvisa målet till förstainstansrätten för erforderlig handläggning, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål och målet i förstainstansrätten avseende invändning om rättegångshinder.

Grunder och huvudargument

I beslut av den 9 juli 2002 har förstainstansrätten avvisat klagandens talan mot Europaparlamentet i mål T-127/01 om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 26 mars 2001 om att avbryta pensionsutbetalningarna till honom till följd av hans uppdrag som medlem av regionstyrelsen för regionen Umbrien.

Förstainstansrätten fastslog att Carlo Ripa di Meanas ansökan inkommit för sent, eftersom den avsåg en skrivelse av den 26 mars 2001 som inte innehöll några nya omständigheter jämfört med beslutet av den 26 januari 2001, och som heller inte, vilket klaganden har påstått, följde av en omprövning av det tidigare beslutet till följd av vad denne anfört i en skrivelse av den 15 mars 2001, utan endast utgjorde "en bekräftelse av beslutet av den 26 januari 2001".

Carlo Ripa di Meana har gjort gällande att förstainstansrättens rättstillämpning inte varit korrekt.

Han har särskilt framhållit att förstainstansrätten (i) inte tillämpat bestämmelserna om förfarandet på ett korrekt sätt, (ii) inte tillgodosett klagandens rätt till försvar, och (iii) gjort en felaktig rättslig bedömning av skrivelserna av den 26 januari 2001 och den 26 mars 2001. Vidare har förstainstansrätten tillämpat gemenskapens rättspraxis angående bekräftelser felaktigt, och underlåtit att beakta rättspraxis angående "ursäktliga fel".

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) av den 28 juni 2002 i målet mellan Republiken Grekland och Nikolaos Tsapalos

(Mål C-361/02)

(2002/C 305/23)

Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) begär genom beslut av den 28 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Republiken Grekland och Nikolaos Tsapalos beträffande följande fråga:

Skall artikel 1 i rådets direktiv 76/308/EEG⁽¹⁾ av den 15 mars 1976 tolkas så att dess bestämmelser är tillämpliga även på fordringar som uppstått i en medlemsstat innan direktivet trädde ikraft och som uppstått genom en handling som utfärdats av en behörig myndighet i denna medlemsstat före ikraftträdandet av direktivet, såsom den handling som utfärdats av italienska myndigheter i förevarande mål, och att de fordringar som fortfarande är gällande och inte har kunnat indrivnas i en annan medlemsstat därmed, efter att direktivet trätt ikraft, övergångsperioden har löpt ut och de andra medlemsstaterna har genomfört direktivet genom att anta nödvändiga bestämmelser för dess ikraftträdande, kan indrivnas genom en begäran härom från sökande myndighet till anmodad myndighet i enlighet med artikel 3 i direktivet?

⁽¹⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18; svensk specialutgåva, område 2, volym 2, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) av den 28 juni 2002 i målet mellan Republiken Grekland och Konstantinos Diamantakis

(Mål C-362/02)

(2002/C 305/24)

Diikitiko Efetio, Piraeus (Grekland) begär genom beslut av den 28 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Republiken Grekland och Konstantinos Diamantakis beträffande följande fråga:

Tolkningsfrågan är identiskt med frågan i mål C-361/02.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 9 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-363/02)

(2002/C 305/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av António Caeiros, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 första stycket i kommissionens direktiv 2001/8/EG⁽¹⁾ av den 8 februari 2001 om att ersätta bilaga I till rådets direktiv 92/109/EEG om tillverkning och saluföring av vissa ämnen som används vid illegal tillverkning av narkotiska preparat och psykotropa ämnen genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,
- i andra hand fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 första stycket i ovannämnda direktiv 2001/8 genom att inte genast underrätta kommissionen om sådana författningar,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tiden för införlivande av direktivet löpte ut den 1 mars 2001.

⁽¹⁾ EGT L 39, 9.2.2001, s. 31.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichts Halle av den 30 september 2002 i målet mellan Gerd Gschößmann och Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd

(Mål C-366/02)

(2002/C 305/26)

Verwaltungsgerichts Halle begär genom beslut av den 30 september 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 14 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gerd Gschößmann och Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd beträffande följande frågor:

1. Är det, för att mark skall anses utnyttjas för fleråriga grödor i den mening som avses i artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 181, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 20) eller i den mening som avses i artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 (EGT L 160, s. 1), erforderligt att underhåll utförs beträffande de växter (i detta mål äppleträd) som står på marken?
2. Skall mark anses utnyttjas för fleråriga grödor i det fallet då ägaren eller arrendatorn under växtperioden underlåter att använda sig av besprutningsmedel, vilket leder till att träden inte längre ger någon skörd?
3. För det fall den andra frågan besvaras nekande, upphör marken att utnyttjas för fleråriga grödor då ägaren eller arrendatorn beslutar att inom kort fälla de äppleträd som står på marken, även om han inte verkställer sitt beslut före den fastställda dagen? Skall frågan besvaras på ett annat sätt om ett annat företag före den fastställda dagen får i uppdrag att utföra röjningen?
4. För det fall även den tredje frågan besvaras nekande, upphör marken att utnyttjas för fleråriga grödor då ägaren eller arrendatorn har fällt äppleträden utan att ha för avsikt att plantera nya träd (är i ett sådant fall röjningsgränsen per den 31 december 1991 samtidigt den gräns som beaktas enligt stödsystemet)?
5. För det fall även den fjärde frågan besvaras nekande, upphör marken att utnyttjas för fleråriga grödor då de fällda träden avlägsnas från marken före den fastställda dagen med avsikt att preparera marken till att utnyttjas som åkermark i stället?
6. För det fall någon av de ovan beskrivna sakomständigheterna skulle anses innebära ett upphört nyttjande av marken för fleråriga grödor, uppkommer frågan om marken, i den mening som avses i någon av de ovannämnda

da förordningarna, efter det att den per den fastställda dagen upphört att utnyttjas, skall anses utgöra mark som utnyttjas för andra ändamål än jordbruk? För det fall den frågan besvaras jakande uppkommer vidare frågan huruvida någon av de ovannämnda sakomständigheterna kan utgöra grund för att en dylik klassificering skall upphöra?

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 14 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-368/02)

(2002/C 305/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Isabel Martínez del Peral och Miguel França, rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998⁽¹⁾ om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och, i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 januari 2001. Även om Spanien redan skulle ha införlivat direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel i sin inhemska rättsordning, ett direktiv på vilket även bestämmelserna i direktiv 98/27/EG är tillämpliga enligt den ändring som genomfördes genom artikel 18 i direktiv 2000/31/EG, består den underlåtenhet som Spanien har gjort sig skyldig till i sin helhet vad avser grundtexten i direktiv 98/27/EG och dess tillämpning på de sektorer som ursprungligen föreskrivits i bilagan till direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 51.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 15 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-370/02)**

(2002/C 305/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av C.-F. Durand och M. Konstantinidis, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller i varje fall genom att inte informera kommissionen om dessa åtgärder, samt
- 2) förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 16 juli 2001. Konungariket Belgien har vad beträffar Regionen Vallonien ännu inte vidtagit alla åtgärder som krävs för att följa direktivet eller i varje fall inte informerat kommissionen om dessa åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 182, 16.7. 1999, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt av den 14 oktober 2002 i målet Björnekulla Fruktindustrier Aktiebolag mot Procordia Food Aktiebolag**(Mål C-371/02)**

(2002/C 305/29)

Svea hovrätt har, genom begäran av den 14 oktober 2002, som inkommit till domstolens kansli den 16 oktober 2002, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i målet Björnekulla Fruktindustrier Aktiebolag mot Procordia Food Aktiebolag beträffande följande fråga:

Vilka eller vilken är, enligt artikel 12.2 a) varumärkesdirektivet⁽¹⁾, i sådana fall där en vara hanteras i flera led innan den når konsumenten, den relevanta omsättningskretsen vid bedömningen av om ett varumärke har blivit en allmän beteckning i handeln för en vara för vilket det är registrerat?

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT specialutgåva 1994, 13/Vol. 17, s. 178).

Talan mot Republiken Italien väckt den 18 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-375/02)**

(2002/C 305/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Minas Konstantinidis och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 8 i rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG⁽²⁾ genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att avfall som har lämnats på avfallsupplag i Castelliri (Frosinone) återvinns och bortscaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön och genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att innehavaren av avfall som har lämnats på avfallsupplag i Castelliri (Frosinone) överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B till direktivet, eller själv återvinner eller bortscaffar avfallet enligt bestämmelserna i detta direktiv,
2. förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna skall enligt artikel 4 första stycket i direktivet vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall återvinns eller bortscaffas utan fara för människors hälsa och

utan att processer eller metoder används som kan skada miljön, och särskilt utan risker för vatten, luft, jord eller växter och djur, utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt samt utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse.

I det aktuella fallet har inte Republiken Italien vidtagit de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall som har lämnats på avfallsupplag på Via Granciara i Castelliri återvinns och bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön. Följaktligen har Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4 i rådets direktiv.

Medlemsstaterna skall enligt artikel 8 i direktivet säkerställa att varje innehavare av avfall överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B, eller själv återvinner eller bortskaffar avfallet enligt med bestämmelserna i detta direktiv. I detta avseende anses ägare eller förvaltare av avfallsupplag vara innehavare i den mening som avses i artikel 8 i direktivet.

Republiken Italien har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att innehavaren av avfall som har lämnats på avfallsupplag i Castelliri (Frosinone) överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B till direktivet. Följaktligen har Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 8 i rådets direktiv.

(1) EGT L 194, 25.7.1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 238.

(2) EGT L 78, 26.3.1991, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel de Caen, chambres réunies, av den 17 oktober 2001 i målet mellan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) och François Faou och GAEC de Kerlidou

(Mål C-381/02)

(2002/C 305/31)

Cour d'appel de Caen, chambres réunies, begär genom beslut av den 17 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 23 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol

skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) och François Faou och GAEC de Kerlidou beträffande följande fråga:

Är det förenligt med icke-diskrimineringsprincipen att en medlemsstat med tillämpning av bestämmelserna i artikel 15b. 1 och 15b. 8 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972⁽¹⁾ gör vissa regler om produktion och saluföring tvingande för de producenter som är etablerade i distriktet för en Comité Economique men som inte är anslutna till denna och ålägger dem skyldighet att erlagga samtliga eller en del av de avgifter som de anslutna producenterna skall erlagga utan att göra skillnad på om dessa icke-anslutna producenter tillhör en rättsligt reglerad sektor, såsom den ekologiska sektorn, för vilken de åtgärder som Comité Economique vidtar är utan intresse eller endast är av tillfälligt eller marginellt intresse vad gäller dessa producenter?

(1) Rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 118 av den 20 maj 1972, s. 1).

Talan mot Republiken Italien väckt den 24 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-383/02)

(2002/C 305/32)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Minas Konstantinidis och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 8 i rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG⁽²⁾ genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att avfall som har lämnats på avfallsupplag i Rodano (Milano) återvinns och bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön och genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att innehavaren av

avfall som har lämnats på avfallsupplag i Rodano (Milano) överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B till direktivet, eller själv återvinner eller bortskaffar avfallet enligt bestämmelserna i detta direktiv,

2. förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna skall enligt artikel 4 första stycket i direktivet vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön, och särskilt utan risker för vatten, luft, jord eller växter och djur, utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt samt utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse.

I det aktuella fallet har inte Republiken Italien vidtagit de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall som har lämnats på avfallsupplag i Rodano återvinns och bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön. Följaktligen har Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4 i rådets direktiv.

Dessutom skall medlemsstaterna enligt artikel 8 i direktivet säkerställa att varje innehavare av avfall överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B, eller själv återvinner eller bortskaffar avfallet enligt med bestämmelserna i detta direktiv. Härvid anses ägare eller förvaltare av avfallsupplag vara innehavare i den mening som avses i artikel 8 i direktivet.

Republiken Italien har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att innehavaren av avfall som har lämnats på avfallsupplag i Rodano överlåter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B till direktivet. Följaktligen har Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 8 i rådets direktiv.

(¹) EGT L 194, av den 25 juli 1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 238.

(²) EGT L 78, av den 26 mars 1991, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66.

Avskrivning av mål C-246/99 (¹)

(2002/C 305/33)

Genom beslut av den 11 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-246/99, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

Avskrivning av mål C-434/00 (¹)

(2002/C 305/34)

Genom beslut av den 24 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-434/00 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden), G. Cuomo

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

Avskrivning av mål C-120/01 (¹)

(2002/C 305/35)

Genom beslut av den 9 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-120/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

Avskrivning av mål C-124/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/36)

Genom beslut av den 20 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-124/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 161, 2.6.2001.

Avskrivning av mål C-45/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/39)

Genom beslut av den 10 juli 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-45/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

⁽¹⁾ EGT C 97, 20.4.2002.

Avskrivning av mål C-150/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/37)

Genom beslut av den 30 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-150/01, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 173, 16.6.2001.

Avskrivning av mål C-70/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/40)

Genom beslut av den 20 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-70/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

Avskrivning av mål C-443/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/38)

Genom beslut av den 28 augusti 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-443/01 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret), Poul Nørgaard och Skatteministeriet

⁽¹⁾ EGT C 31, 2.2.2002.

Avskrivning av mål C-221/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/41)

Genom beslut av den 25 september 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-221/02, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 180, 27.7.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 september 2002

i mål T-199/99: Sgaravatti Mediterranea Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(EUGFJ – Upphävande av ett finansiellt stöd – Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 – Fråga huruvida stödmottagaren först skall beredas tillfälle att yttra sig – Fråga huruvida kommissionen har genomfört en lämplig granskning av fallet – Rätten till försvar – Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna – Motivering – Principen om skydd för berättigade förväntningar – Principen om att en sanktionsåtgärd skall vara lagenlig – Proportionalitetsprincipen)

(2002/C 305/42)

(Rättegångspråk: italienska)

I mål T-199/99, Sgaravatti Mediterranea Srl, Capoterra (Italien), företrätt av advokaterna M. Merola och P. A. M. Ferrari, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företräd av F. P. Ruggeri Laderchi, J. Guerra Fernández, L. Visaggio och M. Moretto, sedan av C. Cattabriga och M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(1999) 1502 av den 4 juni 1999 om upphävande av det finansiella stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, utvecklingssektionen, som tidigare beviljats sökanden, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J. D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 26 september 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 333, 20.11.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 25 september 2002

i de förenade målen T-201/00 och T-384/00: Agnès Ajour m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Löner – Korrigeringskoefficient för Irland – Levnadskostnad i Dublin – Artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna)

(2002/C 305/43)

(Rättegångspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R. M. Moura Ramos, samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers), har den 25 september 2002 avkunnat dom i de förenade målen T-201/00 och T-384/00: Agnès Ajour och andra tjänstemän och anställda vid Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaterna J.-N. Louis och V. Peere, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: A. Pilette och F. Anton) angående en talan om ogiltigförklaring av de beslut som kommissionen fattat under tidsperioden september–december 1999 rörande sökandenas lönebesked och av de beslut som kommissionen fattat, med tillämpning av rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2700/1999 av den 17 december 1999 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 1999 av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna samt av de korrigeringskoefficienter som tillämpas på dessa löner och pensioner (EGT L 327, s. 1), beträffande sökandenas lönebesked avseende perioden 15 maj–31 december 1999 samt beträffande de lönebesked som upprättats för sökandena sedan januari 2000. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Det saknas anledning döma i mål T-201/00 beträffande Kienersberger och hans rättsinnehavare.
- 2) Talan ogillas i båda målen.
- 3) Parterna skall bära sina egna rättegångskostnader.

(1) EGT C 285, 7.10.2000 och EGT C 45, 10.2.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 25 september 2002

i mål T-316/00: Viking-Umwelttechnik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Färger (grönt och grått) – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 305/44)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-316/00, Viking-Umwelttechnik GmbH, Kufstein (Österrike), företrätt av advokaten S. Völker, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl, E. Joly och S. Bonne), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 28 juli 2000 (ärende R 558/1999-1) om avslag på sökandens ansökan om registrering av en färgkombination i grönt och grått som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 25 september 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 september 2002

i mål T-319/00: Chantal Borremans med flera mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Tjänstemän – Tidigare anställda vid Europeiska sammanlutningen för samarbete – Vägran att ge fast anställning – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd)

(2002/C 305/45)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, (tredje avdelningen) ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare:

byrådirektören D. Christensen, har den 26 september 2002 avkunnat dom i mål T-319/00: Chantal Borremans, Bryssel, Annick Duez, Baudour (Belgien), Ariane Dutrieux-Verryck, Bryssel, Françoise Leroy, Villers-la-Ville (Belgien), Petra Schlueter, Overijse (Belgien), Lucia Talluto, Bryssel, Sandrine Tauber, Bryssel, Jacqueline White, Bryssel, Anne-Christine Ranglaret-Clément, Bryssel, Francy Arnalsteen, Genval (Belgien), Georges Anagnostaras, Bryssel, Jean-Pierre Dupriez, Berloz (Belgien), François Jurquet, Bryssel, Christian Eloy, Waterloo (Belgien), Jean-Pierre Kanyinda, Zellik (Belgien), Bernard Lion, Bryssel, Renato Stella, Bryssel, Gérard Van Neylen, Bryssel, (ombud: inledningsvis advokaterna A. Evrard och A. Colson, därefter advokaterna A. Colson och P.-P. Van Gehuchten, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis E. Tserepa Lacombe och D. Martin, därefter D. Martin och F. Clotuche-Duvieusart) angående en talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att vägra sökandena fast anställning eller att erbjuda dem tillfällig anställning tills vidare och dels en ansökan om ersättning för den skada som förorsakats genom detta beslut. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 11 september 2002

i mål T-89/01: Claude Willeme mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Tjänstemän – Tjänsteförpliktelser – Anmälan om makes yrkesverksamhet – Personligt intresse som kan sätta självständigheten i fara – Tjänstens anseende – Skyldighet att agera i gemenskapernas intresse – Lojalitetsplikten – Disciplinförfarande – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Bedömning av ideellt skadestånd)

(2002/C 305/46)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R. M. Moura Ramos samt domarna Pirrung och W. H. Meij; justitiesekreterare: H. Jung), har den 11 september 2002 avkunnat dom i mål T-89/01: Claude Willeme, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, med delgivningsadress i Bryssel (ombud: advokaterna G. Vandersanden och

L. Levi) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och D. Waelbroeck) angående en talan dels om ogiltigförklaring av beslutet av den 19 juni 2000 att flytta ned sökanden från lönegrad A3 till A6, dels om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta beslut. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 19 juni 2000 att flytta ned sökanden från lönegrad A3 till A6 ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall betala 1 euro i ideellt skadestånd till sökanden för den skada denne lidit.
- 3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 227, 11.8.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 24 september 2002

i mål T-92/01: Marie-Claude Girardot mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Urvalskommitténs sammansättning – Likabehandling)

(2002/C 305/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 24 september 2002 avkunnat dom i mål T-92/01: Marie-Claude Girardot, tillfälligt anställd vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (företrädd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. Tserépa-Lacombe) angående en talan om ogiltigförklaring av urvalskommitténs beslut i en skrivelse av den 13 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan över tillfälligt anställda till följd av urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Urvalskommitténs beslut i skrivelsen av den 13 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan till följd av urvalsförfarande COM/R/A/01/1999 ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 186, 30.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 24 september 2002

i mål T-102/01: Orlando Pérez-Díaz mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Språkkunskaper hos medlemmarna i urvalskommittén)

(2002/C 305/48)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 24 september 2002 avkunnat dom i mål T-102/01: Orlando Pérez-Díaz, Bryssel (företrädd av advokaten M.-A. Lucas), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. Tserépa-Lacombe) angående en talan om ogiltigförklaring av urvalskommitténs beslut i en skrivelse av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan över tillfälligt anställda till följd av urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Urvalskommitténs beslut i skrivelsen av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan till följd av urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999 ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 186, 30.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 24 september 2002

i mål T-113/01: Veronica Sabbag mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Språkkunskaper hos medlemmarna i urvalskommittén – Likabehandling)*

(2002/C 305/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 24 september 2002 avkunnat dom i mål T-113/01: Veronica Sabbag, Bryssel (företrädd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. Tserépa-Lacombe) angående en talan om ogiltigförklaring av urvalskommitténs beslut i en skrivelse av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan över tillfälligt anställda till följd av urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Urvalskommitténs beslut i skrivelsen av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan i urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999 ogiltigförklaras.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 24 september 2002

i mål T-182/01: Sophie Bachotet mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Rekrytering – Urval av tillfälligt anställda – Vägran att föra upp sökanden på reservlistan – Likabehandling)*

(2002/C 305/50)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare:

byrådirektören J. Palacio González), har den 24 september 2002 avkunnat dom i mål T-182/01: Sophie Bachotet, extraanställd vid regionkommittén, Bryssel (företrädd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och H. Tserépa-Lacombe) angående en talan om ogiltigförklaring av urvalskommitténs beslut i en skrivelse av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan över tillfälligt anställda till följd av urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Urvalskommitténs beslut i skrivelsen av den 14 juli 2000 att inte föra upp sökanden på reservlistan i urvalsförfarandet COM/R/A/01/1999 ogiltigförklaras.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 317, 10.11.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 september 2002

i mål T-182/00 DEP: Marco Pannella mot Europaparlamentet ⁽¹⁾*(Fastställande av rättegångskostnader)*

(2002/C 305/51)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij.; justitiesekreterare: H. Jung), har den 9 september 2002 meddelat beslut i mål T-182/00 DEP: Marco Pannella, ledamot av Europaparlamentet, Rom, företrädd av advokaten P.A.M. Ferrari mot Europaparlamentet (ombud: H. Krück och A. Caiola) angående en talan om fastställande av rättegångskostnader efter förstainstansrättens beslut av den 5 juli 2001, Pannella / parlamentet (T-182/00, ej publicerat i rättsfallssamlingen). Beslutet lyder enligt följande:

De rättegångskostnader avseende arvode som svaranden skall ersätta sökanden fastställs till 8 000 euro.

⁽¹⁾ EGT C 285, 7.10.2000.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 19 september 2002 av Telepharmacy Solutions, Inc.

(Mål T-289/02)

(2002/C 305/52)

(Rättegångsspråk: engelska)

Telepharmacy Solutions, Inc., North Billerica, Massachusetts (Amerikas förenta stater) har den 19 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Mary Medyckyj, solicitor, och Richard Davis, barrister, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut R 108/2001-4, av den 28 juni 2002, i den utsträckning följande varugrupper i klass 9 avses: "ett system för fjärrstyrd utmatning av förpackade farmaceutiska preparat innefattande ett magasin i vilket förpackade farmaceutiska preparat lagras och utmatas, en dator kopplad till utmataren och ett telekommunikationsnät som sammanbinder datorn med en avlägsen dator",
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke: Ordmärket TELEPHARMACY SOLUTIONS – ansökan nr 001400720.

Vara eller tjänst: System för fjärrstyrd utmatning av förpackade farmaceutiska preparat innefattande ett magasin i vilket förpackade farmaceutiska preparat lagras och utmatas, en dator kopplad till utmataren och ett telekommunikationsnät som sammanbinder datorn med en avlägsen dator (klass 9 i Nice-överenskommelsen om klassificering av varor och tjänster).

Beslut som överklagats till överklagandenämnden: Granskarens avslag på registreringsansökan.

Grunder: Åsidosättande av principen att ingen skall dömas ohörd (audi alteram partem) och feltolkning av artikel 7.1 b och c i varumärkesförordningen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol väckt den 25 september 2002 av Michael Kenny

(Mål T-302/02)

(2002/C 305/53)

(Rättegångsspråk: franska)

Michael Kenny, Roodt-sur-Syre, har den 25 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas domstol. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 mars 2002 om avslag på sökandens ansökan om tjänst nr CJ 62/01 avseende tillsättning av en handläggare (lönegrad A7–A6) hos press- och informationsavdelningen,
- i den mån det är nödvändigt ogiltigförklara beslutet av den 25 juni 2002 av kommittén för klagomål genom vilket denna avslog klagandens klagomål,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman hos domstolen, ansökte om en tjänst som handläggare vid press- och informationsavdelningen. Tillsättningsmyndigheten avslog emellertid hans ansökan och tillsatte tjänsten med en annan sökande.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat följande:

- Motivering saknas eller är åtminstone otillräcklig och felaktig.
- Åsidosättande av urvalsförfarandet.
- Uppenbart oriktig bedömning.
- Åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna.
- Åsidosättande av grundläggande rättigheter och allmänna rättsprinciper.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2002 av Westfalen Gassen Nederland B.V.

(Mål T-303/02)

(2002/C 305/54)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Westfalen Gassen Nederland B.V., Deventer (Nederländerna), har den 4 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av J.J.M. Essers, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) i första hand ogiltigförklara artiklarna 1 och 3 i kommissionens beslut av den 24 juli 2002 i mål COMP/E-3/36.700 – industriell- och medicinsk gas varigenom Westfalen åläggs böter om 0,43 miljoner euro för överträdelse av artikel 81.1 i EG-fördraget,
- 2) i andra hand ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 24 juli 2002 i mål COMP/E-3/36.700 – industriell- och medicinsk gas samt kraftigt nedsätta det bötesbelopp som åläggs genom artikel 3,
- 3) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är verksam på den nederländska marknaden sedan 1989. Sökandebolaget importerar industrigas från sitt moderbolag, Westfalen AG i Tyskland eller köper av andra tillverkare.

I det omtvistade beslutet anser kommissionen att sökanden varit delaktig i konkurrensbegränsande samverkan beträffande prishöjningar, betalningsansånd och minimipriser på den nederländska marknaden.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att kommissionen inte bevisat, eller tillräckligt bevisat, att artikel 81.1 i EG-fördraget har överträtts. Kommissionen har därför inte, eller inte tillräckligt, bevisat att sökanden varit delaktig i konkurrensbegränsande samverkan.

Sökanden anser dessutom att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av den omständigheten att den genom sitt handlande vid mötena hos Unionen för tillverkare av industriell gas uteslutit småföretag från diskussionerna om gemensamma avtal. Sökanden har inte varit passiv utan snarare aktivt motsatt sig samverkan. Sökanden anser att den genom sitt handlande till och med haft en positiv inverkan på konkurrensen.

Sökanden anser även att kommissionen misstar sig vad gäller hur länge den överträdelse som läggs sökanden till last har pågått.

Sökanden hävdar slutligen att det ålagda bötesbeloppet strider mot proportionalitetsprincipen och likhetsprincipen. Sökanden anser sig vara det företag som ålagts det högsta bötesbeloppet med hänsyn till bolagets omsättning vid tiden för överträdelsen. Kommissionen har dessutom utgått från en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den fastställde bötesbeloppet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 2002 av NV Hoek Loos

(Mål T-304/02)

(2002/C 305/55)

(Rättegångsspråk: nederländska)

NV Hoek Loos, Schiedam (Nederländerna) har den 7 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av J. J. Feenstra och B. F. Harninxma thoe Slooten, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) i första hand ogiltigförklara artikel 3 i det omtvistade beslutet vad gäller de böter som ålagts sökanden,
- 2) i andra hand och inom ramen för sin fulla prövningsrätt kraftigt nedsätta bötesbeloppet i enlighet med vad som kan anses skäligt,
- 3) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter artikel 3 i kommissionens beslut av den 24 juni 2002 i mål COMP/E/-3/36.700 — industriell- och medicinsk gas — i den mån sökanden genom beslutet åläggs böter för att ha åsidosatt artikel 81 i EG-fördraget. Sökanden bestrider endast de böter som ålagts honom och inte de faktiska omständigheter som konstaterats eller deras rättsliga kvalificering.

Sökanden gör gällande att det omtvistade beslutet åsidosätter artikel 15.2 i förordning nr 17⁽¹⁾ samt artikel 253 i EG-fördraget. När bötesbeloppet skall fastställas skall hänsyn tas både till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått. Sökanden anser att denna bestämmelse har tillämpats på ett felaktigt och överdrivet sätt av kommissionen. Enligt sökanden skall företaget som under samma tidsperiod gjort sig skyldiga till ett liknande handlande enligt beslutet erlägga ett mycket lägre bötesbelopp.

Enligt sökanden har kommissionen dessutom, när den fastställde beslutets mottagare, dessa mottagares omsättning och uppmaningen att tillämpa begränsningen om att bötesbeloppet får uppgå till maximalt 10 procent av omsättningen samt försiktighetsregeln, inte fattat ett beslut som kunde motiveras objektivt eller som kunde motivera de stora skillnaderna i bötesbelopp.

Sökanden åberopar dessutom åsidosättande av likhetsprincipen, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen. Sökanden anser att de inblandade företagen har behandlats olika.

(¹) Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT P 13, s. 204, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 3 oktober 2002 av Nestlé Waters France

(Mål T-305/02)

(2002/C 305/56)

(Rättegångsspråk: franska)

Nestlé Waters France, Issy-les-Moulineaux (Frankrike), har den 3 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Alain Cléry.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut R 719/2000-4, av den 12 juli 2002,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke: Tredimensionellt varumärke i form av en flaska som vid sin bas uppvisar en första serie av vågformade räfflor och i sin övre timglasformade del, vars diameter är en aning mindre, vågformade räfflor som vid genomlysning tecknar romber. Den övre delen, som är en aning stympad, avslutas med en cylindrisk avsmalning med en blå kapsyl. Registreringsnummer 922179.

Vara eller tjänst: Dricksvatten i klass 32 i Niceöverenskommelsen om klassificering av varor och tjänster.

Beslut som överklagats till överklagandenämnden: Granskarens avslag på registreringsansökan.

Grunder: Överträdelse av artikel 7.1 b och 7.1 e i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 7 oktober 2002 av Altana Pharma AG

(Mål T-307/02)

(2002/C 305/57)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Altana Pharma AG, Konstanz (Tyskland), har den 7 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt Helmut Becker, med delgivningsadress i Luxemburg. Även N.V. Organon, Oss (Nederländerna) var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 23 juli 2002 (ärende R 526/2001-1),
- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att avslå invändning nr B 262651.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden (tidigare Byk Gulden Lomberg Chemische Fabrik GmbH)

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "XION" för varor tillhörande klass 5 (läkemedel) – ansökan nr 1207976)

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: N.V. Organon

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Det nationella och internationella ordmärket "XYVION" för varor tillhörande klass 5 (bland annat läkemedel och farmaceutiska varor som är avsedda att användas på människor)

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslogs.

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävdes och invändningen bifölls.

Grunder: — Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning 40/94 (1).
— Varumärkena liknar inte varandra i så hög grad att det uppstår en förväxlingsrisk.

(1) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 2002 av SGL Carbon AG

(Mål T-308/02)

(2002/C 305/58)

(Rättegångsspråk: tyska)

SGL Carbon AG, Wiesbaden (Tyskland) har den 7 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M. Klusmann och F. Wiemer, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut av den 24 juli 2002, i den del det innebär att betalningslättnader vägras;
- ogiltigförklara beslut av den 24 juli 2002, i den del det innebär att dröjsmålsränta, som överstiger en räntesats om 6,04 procent, inkrävs från den 24 oktober 2001 till dess att säkerheten ställdes;
- i andra hand, nedsätta den dröjsmålsränta som har fastställts genom beslutet till en rimlig nivå;
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ålades genom kommissionens beslut av den 18 juli 2001 att betala ett bötesbelopp (1). I oktober 2001 begärde sökanden att kommissionen skulle bortse från kravet på säkerhet för bötesbeloppet liksom för de ytterligare kraven och att kommissionen skulle erbjuda företaget betalningslättnader med hänsyn till det ansträngda ekonomiska läget. Kommissionen avslog begäran genom det överklagade beslutet, varefter sökanden ställde erforderlig säkerhet. För tiden fram till dess att säkerheten hade ställts, krävde kommissionen en högre dröjsmålsränta om 8,04 procent.

Sökanden motsätter sig detta beslut och gör gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till såväl form- som sakfel vad gäller avslaget på begäran. Kommissionen har inte presenterat någon godtagbar formell grund för avslagsbeslutet. Även innehållet i beslutet är felaktigt, eftersom det inte kan konstateras att kommissionen har utövat sin befogenhet att företa skönsmässig bedömning på ett korrekt sätt.

Vidare ifrågasätts den kompletterande fastställelsen av räntan. Sökanden ansöker om anstånd samt åberopar principen om skydd för berättigade förväntningar och gör gällande att det har förekommit rättsmissbruk. Under tiden innan beslutet fattades, tillkännagav inte kommissionen att den skulle kräva förhöjd ränta för denna tid. I stället meddelade kommissionen att den skulle avstå från verkställighetsåtgärder under den egna beslutsfristen. Sökanden anser att kommissionens beslut strider mot detta.

(1) Sökanden har väckt talan mot detta beslut (Mål T-239/01, SGL Carbon mot kommissionen, EGT C 3, 2002, s. 34).

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 30 september 2002 av Athanassios Theodorakis

(Mål T-310/02)

(2002/C 305/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Athanassios Theodorakis, Uccle (Belgien), har den 30 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten Spyros A. Pappas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 juli 2002 om svar på sökandens klagomål av den 24.5.2002,
- ogiltigförklara beslutet av tillsättningsmyndigheten vid rådet att tillsätta en generaldirektör vid rådets avdelning RELEX och ta om urvalsförfarandet vilket sökanden från början efterfrågat,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen. Han har ansökt om en tjänst som generaldirektör vid rådet. Tjänsten tillkännagavs den 25 februari 2002 i meddelande om lediga tjänster 412/02. Samma dag skickade rådet detta meddelande om lediga tjänster till övriga institutioner. Sista dagen för ansökan var den 18 mars 2002. Kommissionen tillkännagav detta

meddelande om lediga tjänster till sin personal den 14 mars 2002. I denna skrift angavs sista dagen för ansökan vara den 2 april 2002.

Sökanden har ansökt om tjänsten efter den sista dag som angavs i rådets meddelande om lediga tjänster men före utgången av den tidsfrist som angavs i kommissionens tillkännagivande. Sökandens ansökan avvisades av rådet.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat åsidosättande av principen om god förvaltningssed. Enligt sökanden får det inte inom en och samma myndighet och juridiska person som de europeiska gemenskaperna finnas motstridande beslut. Sökanden gör vidare gällande att en nyare eller mer specifik handling såsom kommissionens tillkännagivande har företräde. Enligt sökanden innebär principen om god förvaltningssed även att den rimligaste tolkningen för tjänstemannen skall tillämpas.

Sökanden åberopar vidare åsidosättande av artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna och av artikel 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna eftersom tidsfristen inte var den samma för alla potentiella kandidater oberoende av vilken institution de tillhörde.

Dessutom fick tillämpningen av tidsfristen i rådets meddelande om lediga tjänster till följd att kommissionens tjänstemän och möjligen de andra institutionernas tjänstemän diskriminerades i förhållande till rådets tjänstemän eftersom dessa fick en längre tidsfrist. Slutligen gör sökanden gällande att det har skett maktmissbruk.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 10 oktober 2002 av Vitaly Lissotschenko och Joachim Hentze

(Mål T-311/02)

(2002/C 305/60)

(Rättegångsspråk: tyska)

Vitaly Lissotschenko, Dortmund (Tyskland), och Joachim Hentze, Werl (Tyskland), har den 10 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten B. Hein.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut R 363/2000-2) av den 31 juli 2002 av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), såtillvida ansökan inte godtogs beträffande varumärket "Limo" för varor tillhörande klass 9, "Lasrar" för icke-medicinska ändamål, speciellt diodlasrar, lasrar för mätteknik, lasrar för materialbearbetning, lasrar för tryckteknik, lasrar för materialprovning, kvalitetskontroll, lasrar för databehandling eller -överföring; optiska och/eller elektroniska apparater och instrument, speciellt avbildningssystem, mikrooptiska system, styrelektronik, optiska system med integrerad elektronik och/eller ljuskällor; objektiv; optiska linser, tillsatslinser, prismor, korrigeringlinser; diffraktionsapparater (mikroskop), och klass 10, "Lasrar för medicinskt ändamål", och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke: Ordmärket "LIMO", ansökan nr 1290022

Varor/tjänster: Varor tillhörande klasserna 9, 10 och 11 (bland annat lasrar för icke-medicinska ändamål, lasrar för medicinska ändamål och belysningsapparater och -anläggningar)

Beslut som överklagats till överklagandenämnden: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på ansökan för varor i klasserna 9 och 10 och bifall till offentliggörande av ansökan för varor i klass 11

Grunder: Några absoluta registreringshinder föreligger inte i den mening som avses i artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾.

(1) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 oktober 2002 av Lucio Gussetti

(Mål T-312/02)

(2002/C 305/61)

(Rättegångsspråk: italienska)

Lucio Gussetti har den 10 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Massimo Merola, avvocato, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens generaldirektorat för administrations beslut, vilket delgetts honom genom skrivelsen ADMIN B.3 D(02) 8305 av den 15 februari 2002, genom vilket administrationen med tillämpning av artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna förordnat om ett retroaktivt avdrag från hans månadslön med 273,48 euro från och med den 1 juni 2001,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen. Med tillämpning av artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna har det beslutats att ett belopp om 68,48 euro skall dras av från hans gemenskapstillägg, vilket motsvarar det familjebidrag som utbetalas till sökandens hustru, som har avlidit, avseende familjens underhållsberättigade dotter med stöd av det belgiska systemet allocations familiales pour travailleurs salariés.

Den förevarande tvisten har uppkommit till följd av en ändring av de belgiska myndigheternas praxis till följd av den belgiska lagen av den 12 augusti 2000, genom vilken ändring följer att avdrag inte längre sker avseende gemenskapens barnpension.

Under det administrativa förfarandet tog sökanden upp problemet med samexistensen av barnpensioner från gemenskapen och från Belgien, och angav att beloppet om 68,48 euro inte skulle dras av från familjebidraget på grund av att hans avlidna hustru inte längre erhölet det. Kommissionen har således fel när den anser att det belopp som utbetalats såsom barnpension av de belgiska myndigheterna och det bidrag som gemenskapsadministrationen utbetalar såsom familjebidrag utgör likartade tillägg i den mening som avses i artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna. Följaktligen är beslutet om de ifrågakvarande avdragen i sig felaktigt.

Sökanden har till stöd för sina påståenden gjort gällande följande:

- Den retroaktiva tillämpningen av det omtvistade beslutet strider mot de principer som gäller för återkrav av felaktigt utbetalade belopp, och särskilt mot artikel 85 i tjänsteföreskrifterna samt principerna om skydd för berättigade förväntningar och om en god förvaltning.
- Vad gäller tillämpningen av artikel 67 i tjänsteföreskrifterna, utgör inte barnpension ett bidrag som kan liknas vid barn tillägg. Det är emellertid så att de utbetalningar som administrationen gjorde fram till februari 2002 inte var uppenbart felaktiga, och i själva verket är det de avdrag som fastställts i det omtvistade beslutet som är rättsstridiga.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 oktober 2002 av David Meca-Medina och Igor Majcen

(Mål T-313/02)

(2002/C 305/62)

(Rättegångsspråk: franska)

David Meca-Medina, Barcelona (Spanien), och Igor Majcen, Ljubljana (Slovenien), har den 11 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Jean-Louis Dupont.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut som delgavs sökandena den 5 augusti 2002 enligt vilket klagomålet av den 31 maj 2001 mot Internationella olympiska kommittén avsågs,

Grunder och huvudargument

Sökandena, som är professionella simmare, fick genom det ifrågasatta beslutet avslag av kommissionen på det klagomål som de lämnat in, i vilket de motsatte sig vissa av Internationella olympiska kommitténs (nedan kallad IOK) förfaranden och bestämmelser inom ramen för kampen mot doping. Sökandena gjorde gällande att dessa stod i strid med gemenskapsrättsliga konkurrensbestämmelser. Sökandena motsätter sig framför allt den omständigheten att vid provtagning för att finna spår efter nandrolon fortsätter IOK att tillämpa ett gränsvärde trots att vetenskapligt stöd för detta för närvarande saknas.

Sökandena gör gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna och gällande bestämmelser då den fastslagit att när det gäller antidopingbestämmelser utgör inte IOK ett bolag i den mening som avses enligt gemenskapsrättslig praxis. Det är uppenbart att IOK inte kan likställas med ett offentligt organ för socialförsäkringsfrågor och att den inte har någon offentligrättslig behörighet. Vidare påverkar de aktuella bestämmelserna beteendet hos samtliga idrottare på marknaden för de idrottstjänster som de utför.

Dessutom gör sökandena gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att i förevarande fall anse att en begränsning av idrottarnas frihet inte utgör en begränsning av konkurrensen i den mening som avses i artikel 81 EG med hänvisning till att en sådan begränsning är inneboende i organisationen och krävs för att det idrottsliga tävlandet skall fungera. Den motivering som kommissionen gett utgör en uppenbart oriktig tillämpning av de kriterier som fastställts av domstolen i punkt 97 i domen i målet Wouters⁽¹⁾ och de begränsande effekterna av de aktuella IOK-bestämmelserna leder uppenbart inte till det ädla syfte som kampen mot doping har. Enligt sökandena åligger det kommissionen att, med tillämpning av en "ändamålsprövning" eller en "proportionalitetsprövning", fastställa att en bestämmelse som saknar vetenskaplig grund under inga omständigheter kan anses uppfylla kraven enligt nämnda prov.

Slutligen är kommissionens bedömning uppenbart oriktig eftersom artikel 49 EG saknar horisontell direkt effekt enligt denna. Eftersom IOK:s omtvistade bestämmelser inte uppfyller kraven enligt "ändamålsprövningen" skall följaktligen även den slutsatsen dras att de nämnda bestämmelserna står i strid med artikel 49 EG.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 19 februari 2002 i mål C-309/99, Wouters (REG 2002, s. I-1577).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 2002 av Marie-Claude Girardot

(Mål T-316/02)

(2002/C 305/63)

(Rättegångsspråk: franska)

Marie-Claude Girardot, med hemvist i Haye les Roses (Frankrike), har den 15 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska

gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall:

- ogiltigförklara juryns beslut av den 5 respektive 30 juli 2001 att inte beakta sökandens ansökan beträffande det interna uttagningsprovet KOM/R/502211/01 som angavs i meddelandet om lediga tjänster och om de interna uttagningsproven den 28 maj 2001.
- ogiltigförklara det uttryckliga beslutet att avslå sökandens klagomål, ett klagomål som framfördes den 29 januari 2002 och som avslogs genom ett uttryckligt beslut som sökanden påstås ha mottagit den 15 juli 2002.
- förplikta svaranden att under alla omständigheter ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anställdes på kommissionen den 1 februari 1996, först som utsänd nationell expert och senare som tillfälligt anställd. Sökanden anmälde sig till det interna uttagningsprovet KOM/R/502211/2001. Sökanden underrättades emellertid om att juryn i detta prov hade funnit hon per den 1 januari 2001 inte hade varit tillfälligt anställd i fem år och att hon följaktligen inte kunde uppföras på förteckningen över godkända sökande.

Sökanden anför klagomål mot detta beslut. Sökanden gör gällande att juryn även borde ha beaktat den tid under vilken hon var anställd på kommissionen som utsänd nationell expert. Det finns ingenting som tyder på att en sökande till ett internt uttagningsprov som har varit anställd som utsänd nationell expert innan sökanden fick en tillfällig anställning

inte kan ha likvärdig, för att inte säga bättre, kompetens än de sökande som enbart är tillfälligt anställda vid institutionen. Kommissionen kan inte anföra detta för att styrka att det varit berättigat med hänsyn till tjänstens intresse att inte godta en ansökan från en person som varit anställd som utsänd nationell expert innan personen anställdes tillfälligt.

Sökanden anför även följande grunder till stöd för sina yrkanden:

- åsidosättande av artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna;
- åsidosättande av den allmänna principen om likabehandling;
- åsidosättande av den allmänna principen att alla administrativa beslut skall baseras på rättsligt godtagbara grunder;
- åsidosättande av artikel 4 första stycket och av artikel 29 första stycket i tjänsteföreskrifterna.

Avskrivning av mål T-116/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/64)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 10 september 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-116/02, Antonio Aresu mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 144, 15.6.2002.

III

(Upplysningar)

(2002/C 305/65)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 289, 23.11.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 274, 9.11.2002

EGT C 261, 26.10.2002

EGT C 247, 12.10.2002

EGT C 233, 28.9.2002

EGT C 219, 14.9.2002

EGT C 202, 24.8.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
